

πολίτης σπουδαίως εἰς τὰ θεύματα τοῦ ἁγίου Ἰαννουαρίου. (1)

Μεταρρυθμιζόμενων τῶν παλαιῶν τάξεων ἑμπορώθη καὶ τις ἡ τῶν μέσων πολιτῶν λεγομένη, ἥτις ἀποτελεῖ τὸ κοινὸν κεφάλαιον τῶν νεωτέρων κοινωνιῶν. Ὁ εὐρύπος τῆς Κυβερνήσεως ἀναλογεῖ πρὸς τὸν τῆς Γαλλίας, λείπει δὲ μόνον ἡ ἐλευθερία. Αἱ ἐσωτερικαὶ ὑποθέσεις συζητοῦνται καὶ ἀποφασίζονται ὑπὸ πάντων τῶν ὑπουργῶν συμβουλευσμένων, αἱ δὲ ἐξωτερικαὶ ὑποθέσεις ὑφ' ἐκάστου αὐτῶν κατὰ μέρος καὶ τοῦ βασιλέως. Τὸ συμβούλιον τῆς ἐπικρατείας (Consulta) ἡ ἰδιαιτέρον συμβούλιον διαιρούμενον εἰς τμήματα ἰσάριθμα τῶν ὑπουργείων προεδρεύεται ὑπὸ τοῦ βασιλέως, ἀκόμη δὲ τοῦτον ἀναπληροῦ ὁ ἀντιπρόεδρος. Τὰ στρατιωτικὰ καὶ ναυτικὰ ἀποτελοῦσι μίαν κοινὴν ἀρχήν. Ὁ πρωθυπουργὸς κρατεῖ τὴν σφραγίδα τοῦ βασιλέως, ἔχει τὴν διεύθυνσιν τοῦ Β. τυπογραφείου, τὴν ἀποθήκην τῶν νόμων καὶ θεσπισμάτων. Ἀπαντα δὲ τὰ ὑπουργεῖα ἀπὸ τοῦ 1825 περιέχονται εἰς ἓν εὐρύχωρον παλάτιον, ὅπου ὑπάρχει καὶ τὸ χρηματιστήριον. Τὸ κράτος διμερίζεται εἰς 15 νομοὺς ὑποδιαιρουμένους εἰς 52 ἐπαρχίας, αὗται δὲ εἰς 1790 δήμους. Κατ' ἕνα συνέρχονται ἐπαρχιακὰ συμβούλια, καθ' ἑβδομάδα δὲ (τὴν κυριακὴν) τὰ δημοτικά. Ἄν καὶ τὰ μέλη τῶν συμβουλιῶν τούτων διορίζονται ὑπὸ τοῦ βασιλέως, ἴδειξαν ὅμως πολλὰκις ἀνεξαρτησίαν χαρακτηρισῶν καὶ ἀκλόνητον ἐπιμονὴν εἰς τὰς ἀποφάσεις.

Οἱ ἔμμετροι φόροι, ὅσον τελώνιον καὶ φόρος ἐπὶ τοῦ καπιτοῦ κλπ. ἐκμισθοῦνται εἰς δημοσιώνας. Ἐπάρχουσι δὲ καὶ τινες ἰδιαιτέροι δασμοὶ εἰς τὴν Νεάπολιν εἶν δ ἐπὶ τῆς χιόνος, εἴδου: ἀναγκαιοτάτου εἰς καυματώδες κλίμα. Ὁ βασιλεὺς καταγίνεται εἰς τὴν σεισθησίαν, εἴτε τὸν ἀνακουφισμὸν τοῦ ἐθνικοῦ χρέους, ἔφριλομένου πρότερον μὲν εἰς ξένους, νῦν δὲ εἰς ἑγχωρίους κεφαλαίουχους καὶ τραπεζίτας.

Ὁ ἄνθρωπος κατὰ μέσον ὄρον εἰσφέρει ἀνά 18 ἢ 20 φρ. φόρον, τοῦτέστι τὸ ἥμισυ τοῦ ἐκτινομένου ἐν Γαλλίᾳ ἀλλὰ καὶ ἡ πρόσοδος τοῦ Νεαπολίτου εἰς τοῦτον τὸν ὄρον φθάνει. Ἡ Κυβέρνησις φροντίζει περὶ τῆς κοινωνίας τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τῶν τόπων δι' ἀμαξητῶν ὁδῶν, ὥστε ὀκτώ ἑκατομμύρια κατ' ἔτος δαπανῶνται εἰς μόνον τὰ δημόσια ἔργα.

Αἱ εἰσπράξεις τοῦ γενικοῦ ταμείου μέχρι τινὸς ἡλαττοῦντο τῶν ἀναλωμάτων· ἀλλ' ἐσχάτως ἐφθασαν εἰς ἐξίσωσιν. Ἡ ἐθνικὴ τράπεζα ἔχει εἰς κυκλοφορίαν 110 ἑκατομμύρια, εἰς ὅσα ἀναβαίνει σχεδὸν καὶ ὁ προῦπολογισμὸς· ἀκριβοὺς ὅμως γνώσεως τῶν λεπτομερειῶν τοῦ τε προῦπολογισμοῦ καὶ τῆς τραπεζῆς στερούμεθα διὰ τὴν ἔλλειψιν τῆς δημοσιότητος.

Ἡ δικαιοσύνη ἀπονέμεται ὑπὸ 15 ἰσάριθμων πρὸς τοὺς νομοὺς δικαστηρίων πρωτοκλήτων οἱ δὲ εἰρηνοδίκαι δικάζουσι τὰ πταίσματα καὶ τὰς μικρὰς διαφορὰς.

(1) Ἐκ τούτων τὸ θαυμασιώτατον ἦτο ὅτι τὸ σῶμα τοῦ ἁγίου ἀνέβλυζεν αἷμα κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς αὐτοῦ!

Παρὰ ταῦτα ὑπάρχει κατὰ πάντα δῆμον καὶ κοινός τις συμβάσεως, ἡ διαιτητὴς ὑπὸ τοῦ βασιλέως διοριζόμενος. Τὰ ἔρετεια καὶ ἑμποροδικεῖα ἀναλογεῖται πρὸς τὰ τῆς Γαλλίας κλπ. Ὑπάρχει προέτι καὶ γενικὸν λογιστήριον, εἴτε ἐλεγκτικὸν συνέδριον. Λείπουν τὰ δροικτικὰ δικαστήρια· ἀλλ' αὐτὰ ἀναπληροῦνται τελειότερον ὑπὸ τῶν τακτικῶν, ὅπου καὶ ἡ διαδικασία γίνεται δημοσίως. Σπανίως ἐκτελεῖται καρατομία, ἡ δὲ δήμευσις κατηγορήθη ὑπὸ τοῦ Φερδινάνδου.

Ἐμφιλοχρεῖ ὅμως ἐν τούτοις πάντοτε σκανδαλώδεις κατὰχρησις τῆς ἐξουσίας· διότι προτιθεμένου πλὴν ἀπορασιθῆ, ἂν κατηγοροῦμεν τις θεωρητὰ ἔνοχος, γίνονται τρεῖς ἀπαντήσεις. Consta ἀπεδείχθη δι' ἡπάρχου ἔνοχος· Consta che no ἀπεδείχθη ἀθῶος· non Consta οὐδὲν ἀπεδείχθη. Ὁ δὲ δυστυχὴς, περὶ οὗ ἐξεδόθη τὸ τρίτον τοῦτο βούλευμα, δὲν καταδικάζεται μὲν, οὕτε ὅμως πάλιν ἀπολύεται ὡς ἔπρεπε. Τὸ βάρος τῆς κατηγορίας καταθλίβει αὐτὸν, καὶ πολλὰκις κρατεῖται, ἢ ἂν ἀπολυθῆ πάλιν συλλαμβάνεται. Πῶσον δὲ κακῶν γίνεται ἔφορμὴ το αὐτῆ νομολογία εὐκόλως εἰκάζομεν ὄψως ἔχοντες ἀποχρώσεις ἐγγυήσεις· ὑπερρροσίστως τῶν κτημάτων οἱ Νεαπολίται στεροῦνται τοῦ πολυτιμοτάτου πάντων, τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας.

Τῶν Γαλλικῶν ἐφημερίδων ἡ εἰσοδος ἀπαγορεύεται, ἐκτὸς τοῦ Μηνώτορος· ἡ δὲ ἀστυνομία παρεμβαίνει κακοβούλως καὶ πολυπραγμόνως παντοῦ, αἰτί τῶν ἄλλων ἀρχῶν, ὀργάνων καὶ αὐτῶν τοῦ νόμου. Περιττὸν νὰ εἰπῶμεν δι' αὐτῶν ἡ ἐλευθεροτυπία· Ἐκδίδονται ὅμως ἐφημερίδες καὶ περιοδικὰ συγγράμματα· ἐν μάλιστα ἐξ αὐτῶν ἡ Πρόσοδος ἐλευθερίας τοσοῦτον, ὥστε ἐνίοτε ὑπέπεσαν εἰς τὴν λογοκρισίαν τῆς ἄλλης Ἰταλίας. Ἡ ἐλευθερία ὅμως τῶν συνομιλιῶν ὑπάρχει ἀπόλυτος καὶ πᾶς τις ἐκφράζει ἀποτόμως εἰς τὰς συναναετροφὰς τὴν γῶμην του καὶ κατακρίνει ἀσυστόλως τὰ κακῶς γινόμενα.

Ἡ παιδεία διευθυνομένη γεναίως ἐκτείνεται βαθμηδόν. Τὸ πανεπιστήμιον τῆς Νεαπόλεως διαιρεῖται εἰς 5 σχολὰς. Μετ' αὐτὸ ὑπάρχουσι πέντε λύκεια καὶ δώδεκα σχολεῖα μεγάλα εἰς τοὺς νομοὺς διὰ τὴν διευτερέουσαν γραμματείαν, τεσσαράκοντα δὲ δύο δημοτικὰ ἀνώτερα· ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ δήμοι ἔχουσιν ἀνά ἐν σχολεῖον κοινόν. Ἄν καὶ συνήθως ὁ πρόεδρος τοῦ συμβουλίου τῆς παιδείας λαμβάνηται ἐκ τῶν ἐκκλησιαστικῶν, ἡ Κυβέρνησις ὅμως ἐπαγρυπνοῦσα διέπει δικαίως τὸν κλάδον τοῦτον.

Ὑπάρχουσι πολλοὶ διακεκριμένοι ἄνδρες κατὰ διαφόρους κλάδους τῶν γραμμάτων καὶ τῶν ἐπιστημῶν, εἶν δὲ Νικολίνης ὡς νομοδιδάσκαλος, ὁ Δελα Κιάγιας ὡς φυσιογράφος, ὁ Λάντσακ ὡς ἱστὸρὸς καὶ κλινικός κλπ. Φαίνεται δὲ ὅτι ἡ μὲν ἔθρεσις Ἰταλία καὶ ὀνομαστὴ ἡ Ῥώμη ζητεῖ πανταχοῦ τὸ θετικόν, εἰς δὲ τὴν Νεάπολιν διέμεινεν ἐκ τῶν Ἑλληνικῶν ἔτι χρόνων ὡς κληρονομία τὸ θεωρητικὸν πνεῦμα καὶ ἡ ἀμφισβήτησις. Ὄθεν πάλαι μὲν ποτε ὁ Πυθαγόρας καὶ Ζήνων ὁ Ἑλεάτης, ὕστερον δὲ ὁ Telesio, Giordano, Bruno, Campanella, καὶ μετ' αὐτοῦς ὁ περικλεῆς Βικῶν, ἐφ'